

понятието врата или входъ. Това се вижда отъ подобни названия за други мѣстности, срѣщани най-вече въ Балканския П-въ и Кавказъ, при планински вериги и устия¹⁾. Извѣстно е, че византийската култура легна върху римската и много римски термиини влѣзоха като част отъ по-нататъшната византийска номенклатура, въ повечето случаи прѣвеждани. Още прѣди началото на византийския периодъ, въ П-ва се споменува за Portae Haemis, Балкански входове и въ такъвъ случай грѣцкото Сидира не е ново, а още по-малко самобитно²⁾.

Че дѣйствително Сливенъ е влизалъ въ областта Загора се вижда отъ посоченитѣй сѣверозападни граници до мястото Сидира, което азъ отождествямъ съ Сливенските проходи³⁾. Мнѣнието на писателитѣ, които сѫ се

¹⁾ Ср. πόλις Σιδηρᾶ, Σιδηρά въ Иречекъ (Heerstrasse, 150); Σιδηρᾶ πόλαι на Suidas, Σιδηρᾶ Κλεισθῆ въ Томашекъ (за Идризи) и т. н. Иречекъ, който не се рѣшава да отождестви Сидира съ Верегава (сѣдовината на Върбишкия Балканъ (?), забѣлѣзва, че ако двата тия прохода сѫ различни, то, или все това, Верегава не ще е била твърдѣ далечъ отъ „Желѣзните врата“ на Сидира (пжт. II, 750).

²⁾ Въ латинския прѣводъ на Теофановия продължитель и въ другитѣ източници за границитѣ на Загора, Сидира е прѣведено: Ferrea. (Placuit theodorae petitio, dedique Bulgaris regionem quae tum deserta erat, quidquid scilicet a Ferrea soli est (ἀπὸ τῆς Σιδηρᾶς). У Симеона Логотета: annuit placide imperator, ac tunc temporis incultam regionem a Sidera (id est Ferrea) quae tunc Romanae ac Bulgarorum dicionis limes erat, ad Debeltum usque (vernacula lingua Zagoram illis nuncupatam) agrorum partem eis tribuit

³⁾ Отъ туй, че и при Тербелъ Загора е regio (область), възможно е че поне въ административна смисъль тя да е засѣгала Сливенско до Сидира: Terbelo referens gratiam munera misit ingentia, cumque Romana illa regione quam nunc Zagoriam (Ζαγορία) vocant donavit. Joannis Chronogr. compend. p. 49—50. Би било наивно да се счита, че между воюющи лице съ лице народи, минаенето на цѣли области отъ едни рѣги въ други е ставало въ форма на подаръци. Българските побѣди надъ Погоната и синъ му Юстинианъ, върлуването на славяни въ Загора, като област при българските граници, а самитѣ тѣ прѣминавани съ оржие въ рѣка отъ българитѣ още при Аспаруха, — всичко това говори, че областта Загора, е била оспорвана, поне отъ зацаруването на Тербела. Прѣминаването ѝ отново въ владѣнията на Бориса ни най-малко е въ форма на подаръкъ, а е изрично и окон-